

PÁPAI GÁBOR RAJZA

Kézenfekvő javaslat

Most, hogy Sólyom László a Fidesz jóvoltából államfőjelölt lett, nemcsak megkezdődött, hanem morális és intellektuális szempontból be is fejeződött a versengés a két jelölt között. Az óriási intellektuális kvalitáskülönbséget senki sem tagadhatja, ami pedig a jelöltek alapelveinek megalapozottságát és szilárdságát illeti, Sólyom elveinek hajlíthatatlan szilárdsága közmondásos, amit akkor is érdemének tekintek, ha számos korábbi állásfoglalásának konzervatív megalapozottsága idegen tőlem. A szocialisták kedvencének ideológiai kontúrjai viszont annyira elmosódottak, hogy nem is tudom, milyen személyes megnyilatkozása alapján tekinthető baloldalinak. Kiszámíthatatlan, hogy konfliktushelyzetben milyen elvi vagy gyakorlati megfontolások befolyásolják döntését.

Sólyom László minden szempontból alkalmasabb a megpályázott posztra, de ő sajnos a jobboldal jelöltje, és nálunk ez, tekintettel a jobboldal végtelen nyitottságára a szélsőjobboldal felé, súlyos megterhelés. Ez ellen Sólyom úgy védekezik, hogy egy civil szervezet, a Védegyelet jelöltjének tekinti magát. Csakugyan a Védegyelet ja-

vasolta először őt, de a parlamentben a Védegyelet nem szavaz.

Hogy Sólyom ne lehessen pusztán a jobboldal jelöltje, szükség volna arra, hogy a nem jobboldali képviselők egy része is őt akarja államelnöknek. Egyébként erre azért is szükség volna, hogy a harmadik fordulóban ő kapjon többséget. De én most nem ezt hangsúlyozom, hanem a kérdés intellektuális és erkölcsi vonatkozását. Ahhoz, hogy az ország úgy érezze: a parlament akkor választ jól, ha Sólyomot választja, szükség van arra, hogy a szabad demokrata képviselők közül minél többen őrá adják le a voksukat. A szabad demokrata képviselőknek hosszú idő után ismét lehetőségük nyílik egy becsületmentő tette, olyanra, amelyből az egész ország hasznot húzna. Bebizonyítanák, mint ezt liberális közéleti személyiségek hozzájuk intézett levelében olvasom, hogy „a rendszerváltás programjában megfogalmazott liberális és demokratikus elvek előbbre valók a politikai zsákmányszerzés logikájánál”. Annak idején ezt komolyan így gondolták a szabad madarak. Miért ne gondolhatnák most is így?